

zăpada de lut

Ursu Marian Florentin

ZĂPADA DE LUT

de Marian Florentin Ursu

*

Mă-nfior și acum căutând prin ninsori,
O cărare prin timp și-o potecă spre noi,
Dar mi-apari din zăpezi, străbătând din trecut
Și îmi pui mâna ta peste umărul ud

Cu un braț plin de flori mă condamn să te iert
Și te-aștept răstignit într-un secol incert
Dar îmi cresc niște cuie în glezne și-n mâini
Când mă arde pe frunte cununa de spini

Te iubesc absolut, și-n genunchi te iubesc,
Și aici, și acum, și-ntr-un mod nelumesc,
Dar mai mult te doresc la finalul de an,
Când ne ninge cu iezi și cu flori de castan

Când te-mpiedici de zbor nu ai unde să cazi
Și iubirea de ieri, e zăpada de azi,
Eu trăiesc respirând tot ce-a fost între noi
Și în anii ce vin și în lumea de-apoi

Te aștept cu o mână de cetini de brad,
Cât mai pot să ascult cântecul vreunui bard
Și când vii peste ani să-mi vezi chipul tăcut,
Să mă strigi căutând prin zăpada de lut...